

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717209790
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6717209790.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Evy Dzurikovej, v právnej veci žalobcov: 1/ U. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. P. A. XXXX/XX, S., 2/ I.. J. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. P. A. XXXX/XX, S., práv. zast: Advokátska kancelária JUDr. František Vavrač, Horná 51, Banská Bystrica, proti žalovaným: 1/ I.. L. P. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. U. XXXX/X, S., 2/ L.. Q. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. U. XXXX/X, S., v konaní o žalobe na odstránenie pletivového plotu, zabetónovaných stĺpikov a výsadby, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8C/27/2017 - 100 zo dňa 27. 06. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 8C/27/2017 - 100 zo dňa 27. 06. 2018 potvrdzuje.

II. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť odstrániť pletivový plot so zabetónovanými stĺpkami spolu s vykonanou výsadbou stromčekov lemujúcich uvedenú hranicu, ktorá sa nachádza na parcele č. XXXX - záhrady o výmere XXX m², katastrálne územie S., zapísaných na LV č. XXXX, patriacej žalobcovi 1/ a žalobkyni 2/, do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcom trovy konania vo výške 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (výrok II.). Súd rozhodoval o žalobe žalobcov, ktorí sa domáhali, aby žalovaní odstránili pletivový plot a zabetónované stĺpiky spolu s vykonanou výsadbou stromčekov lemujúcich uvedenú hranicu, tvrdiac, že tieto sa nachádzajú na parcele č. XXXX, v k. ú. S., zapísané na LV č. XXXX, ktorá nehnuteľnosť je vo vlastníctve žalobcov. Jedná sa o záhradu vo výmere XXX m². Pozemok žalobcov susedí s nehnuteľnosťou parc. č. XXXX/X, zapísanej na LV č. XXXX, v k. ú. S., ktorá je vo vlastníctve žalovaných. Žalobcovia predmetnú nehnuteľnosť nadobudli na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 02. 02. 2015 od U. a T. F., ktorí ich upozornili, že parcela, čo sa týka hranice, je sporná. Žalovaní pôvodný latkový plot, ktorý tvoril hranicu susediacich parciel, odstránili a nahradili novým plotom, v máji 2015 si dali vyhotoviť „vytyčovacý protokol vlastníckej hranice“, ktorý vyhotovila Meračská kancelária I. T. F.. V tomto vytyčovacom protokole je konštatovaný posun hranice plotu od zlomového bodu 143-12 po zlomový bod 143-13, vo výseku určeného troma bodmi v najširšej časti 0,69 m. Žalobcovia sa z dôvodu, že plot bol postavený na pozemku žalobcov a ich vlastnícke právo bolo porušené, domáhali proti žalovaným ochrany spôsobom odstránenia plotu. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že vlastníckymi nehnuteľnosťami, nachádzajúcej sa v k. ú. S., parc. č. XXXX o výmere XXX m², sú žalobcovia 1/ a 2/. Vlastníkmi nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v k. ú. S., parc. č. XXXX/X o výmere XXX m², sú žalovaní

1/ a 2/. Žalobcovia nehnuteľnosť odkúpili na základe Kúpnej zmluvy uzatvorenej s predávajúcimi U. F. a T. F. dňa 12. 01. 2015. Súd z Protokolu o vytyčení vlastníckej hranice zistil, že na základe Geometrického plánu č. XXX-ŠR-XXX/XX a ZPMZ č. XXX bolo vykonané vytyčenie hranice medzi pozemkami parc. č. XXXX a parc. č. XXXX/X, parcely nachádzajúce sa v k. ú. S., bol zameraný existujúci plot medzi týmito pozemkami. Po jeho zameraní bolo zistené, že zasahuje do pozemku parc. č. XXXX. Vytyčené lomové body hranice pozemkov boli v prírode označené, bol zameraný plot. Vytyčovací náčrt bol urobený v máji 2015 I.. C. R., ktorý autorizačne overil dňa 11. 05. 2015 I.. T. F.. Náležitosťami a presnosťou zodpovedá predpisom. Z vytyčovacieho náčrtu, vyhotoveného Meračskou kanceláriou I.. T. F., F. XX, S., vyplýva, že v lomových bodoch 143/12 je hranica totožná s hranicou podľa zakreslenia v katastrálnej mape, v lomovom bode 143/13 sa uvedená hranica rozširuje s tým, že je tu napísané 069, čo znamená, že je v tomto bode rozšírená o 69 cm. Súd z protokolu o vytyčení hranice a predovšetkým z vytyčovacieho náčrtu mal preukázané, že plot vrátane príľahlej stromovej výstavby sa nachádza na pozemku vo vlastníctve žalobcov 1/ a 2/. Súd vykonal aj dokazovanie oboznámením sa s Kúpnu zmluvou, uzatvorenou medzi U. T. a L. T., ako predávajúcimi a žalovanými, ako kupujúcimi, pričom z tejto zistil, že zmluva bola uzavretá dňa 06. 07. 2010, predmetom tejto zmluvy okrem iných bol aj predaj pozemku parc. č. XXXX/X o výmere XXX m², nachádzajúcich sa v k.ú. S.. Z čestných prehlásení A. F., L. W. a L. G. súd zistil, že títo zhodne potvrdili skutočnosť, že pri demontáži starého plotu medzi parcelou XXXX a XXXX/X bol osadený nový plot v trase pôvodného plotu. Z plánu, urobeného I.. T. F., Meračská kancelária (Geometrický plán č. XXX-ŠR-XXX/XX, overeným dňa 28. 06. 1991 Krajskou správou geodézie a kartografie I.. B.), súd zistil, že okrem iných parciel sú tu zamerané aj parcela č. XXXX a XXXX. Súd v konaní vypočul aj strany sporu. Žalovaný 1/ na pojednávaní uviedol, že pozemok kupovali v dobrej miere, že ho kupujú tak, ako tam bol. Čo sa týka oplotenia, toto sa robilo ešte za súčinnosti predchádzajúcich majiteľov, ktorí nikdy nespochybňovali tieto hranice a tieto sa ťahali tou istou hranicou plotu, tak ako ide hranica aj teraz. Neboli nikdy upozorňovaní, že sú na cudzom pozemku. Žalovaná 2/ uviedla, že keď sa robila rekonštrukcia plotu, bola tam aj pani F., nikto nič proti stavaniu tohto plotu nepovedal, pričom sa plot staval za ich súčinnosti. Na cudzom pozemku by si nedovolili postaviť plot, nemajú vedomosti, že by plot mal byť postavený na cudzom pozemku. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že bolo v konaní preukázané, že žalovaní zasahujú do vlastníckeho práva žalobcov, a to tým spôsobom, že ich plot medzi susediacimi pozemkami parcely č. XXXX/X vo vlastníctve žalovaných a parcely č. XXXX vo vlastníctve žalobcov, zasahuje podľa vytyčovacieho náčrtu, urobeného Meračskou kanceláriou I.. F. v bodoch 143-12 až po bod 143/13 do parcely vo vlastníctve žalobcov (parcela č. XXXX) a z týchto dôvodov súd prikázal žalovaným vypratáť z parcely žalobcov aj stromčeky, ktoré lemujú uvedenú hranicu a ktoré sa nachádzajú na parcele žalobcov. To, že predmetný plot sa nachádza na parcele žalobcov, bolo preukázané žalobcami vytyčovacím náčrtom. Z vytyčovacieho náčrtu vyplýva, že bol zameraný existujúci plot medzi pozemkami a po zameraní bolo zistené, že tento zasahuje do pozemku parc. č. XXXX. Vytyčenie a zameranie plotu bolo vykonané metódou RPK pomocou prístroja C.. Vytyčené lomové body hranice boli v prírode označené, bol zameraný plot. Súd poukázal na to, že pri posudzovaní oprávnenosti vychádzal z predmetného protokolu o vytyčenie hranice pozemkov, nakoľko tento bol urobený oprávnenou a na to určenou osobou. Poukázal na to, že žalovaní žiadnym relevantným dôkazom nespochybnili správnosť vytyčenia predmetného plánu, nepreukázali, že by predmetný plot, ktorý je v súčasnosti postavený medzi parcelami, nezasahoval do parcely žalobcov, pričom osobitne poukázal na to, že súd v rámci posúdenia sporu v zmysle § 181 ods. 2 CSP, ako aj neskôr počas sporu, vyzval žalovaných, či nenavrhujú vykonať iné dôkazy na preukázanie skutočnosti, či predmetný plot je na parcele žalobcov, resp. či presne lemuje hranicu medzi parcelou č. XXXX/X a parcelou č. XXXX, pričom títo nežiadali urobiť nejaký kontrolný vytyčovací náčrt, resp. vykonať iný dôkaz, ktorý by spochybnil predmetný vytyčovací náčrt urobený Meračskou kanceláriou I.. T. F.. Obrana žalovaných v tom zmysle, že predmetný plot bol postavený v medziach a trase pôvodného plotu, teda, keď ešte vlastníckymi predmetnej nehnuteľnosti boli U. T. a L. T., je v tomto prípade nepodstatná, a to z dôvodu, že pre posúdenie veci je podstatná skutočnosť, či pôvodný plot bol postavený na hraniciach parcely č. XXXX/X a XXXX. V konaní nie je podstatnou skutočnosťou, či plot, ktorý vystavali žalovaní, išiel presne tak, ako pôvodný plot, dôležitá je tá skutočnosť, či tento plot, ako aj pôvodný plot sa nachádza medzi predmetnými parcelami, na hranici týchto pozemkov a či nezasahuje do niektorého z týchto pozemkov. Súd sa ďalej vysporiadal s nevykonaním dôkazov, ktoré navrhli v priebehu konania žalovaní, a to vykonanie ohliadky predmetnej nehnuteľnosti, príp. fotodokumentáciu, resp. výsluch účastníkov, pričom poukázal na to, že týmito dôkazmi by neboli preukázané skutočnosti potrebné na rozhodnutie vo veci, keďže žalovaní nenavrhlí urobiť a vykonať dôkaz, ktorý by preukázal nesprávnosť vytyčovacieho náčrtu I.. T. F., ktorý, podľa súdu, bol rozhodujúcim dôkazom vo veci. Žalovanými navrhnuté dôkazy by nemohli ovplyvniť rozhodnutie súdu iným spôsobom, keďže neboli spôsobilé preukázať, či plot sa nachádza

na parcele žalobcov alebo nie. Výsluch osôb, ktoré uvedený plot stavali, resp. pri ňom pomáhali, ako aj výsluch na preukázanie tej skutočnosti, že predmetný plot, ktorý sa v súčasnosti nachádza na parcele a pôvodný plot sa nachádzal na parcele žalobcov, by mal zmysel v prípade, ak by sa terajší žalovaní domáhali určenia vlastníctva k tej časti pozemku, na ktorom sa v súčasnosti nachádza plot aj s vysadenými stromčekmi, pretože v súčasnosti parcela č. XXXX v celosti je zapísaná na žalobcov s tým, že žalovaní by sa domáhali, že predmetnú časť parcely oni vydržali na základe tej skutočnosti, že ju užívali počas desiatich rokov, resp. ich právny nástupcovia. Keďže však toto nebolo predmetom konania a žalovaní nepodali žalobu o určenie vlastníctva k tej časti pozemku, na ktorej sa predmetný plot a vysadené rastliny nachádzajú a ktorá je v súčasnosti zapísaná vo vlastníctve žalobcov, súd dôkazy navrhované žalovanými nevykonával, keďže žalovaní sa v konaní nedomáhali určenia vlastníckeho práva k tej časti pozemku, na ktorej je nimi vystavaný plot a spolu s príľahlými vysadenými stromčekmi. Vec právne posúdil v zmysle § 123 a § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a keďže žalobcovia boli v celom rozsahu úspešní, priznal im náhradu trov konania voči žalovaným vo výške 100 %.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podali odvolanie žalovaní 1/ a 2/ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a e/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odôvodnení odvolania uviedli, že s rozsudkom súdu prvej inštancie nesúhlasia, považujú ho za nesprávny, nezohľadňujúci všetky namietané skutočnosti a navrhované dôkazy v konaní. V konaní namietali, že pozemok parc. č. XXXX/X, susediaci s pozemkom žalobcov, nadobudli na základe Kúpnej zmluvy v roku 2010, pričom v tejto nebola žiadna zmienka o spornosti hranice so susedným pozemkom. V čase kúpy bol pozemok oplotený, preto nemali pochybnosti o tom, že oplotenie kopíruje hranicu pozemku. Predávajúci, od ktorých kúpili pozemok parc. č. XXXX/X, tento užívali nerušene od roku 1991, kedy bola hranica pozemku zameraná aj geometrickým plánom, pričom hranica pozemku bola oplotená pôvodným plotom (ktorý neskôr v rámci rekonštrukcie žalovaný vymenili). Keďže nie sú v konaní zastúpení právnym zástupcom a v právnych veciach sú laici, nemajú vedomosť o tom, aké náležitosti má obsahovať námietka vydržania a akým spôsobom sa v konaní táto námietka má vzniesť. Z ich vyjadrení pred súdom však bolo zrejmé, kam so svojimi argumentmi smerujú. Súd z podstaty a obsahu ich vyjadrení mohol vyvodiť vznesenie vydržacej námietky a následne sa ňou zaoberať. Súd sa s ich námietkou vydržania nezaoberal, čo odôvodnil tým, že táto skutočnosť nie je predmetom konania. Súd nevykonával nimi navrhovanú ohliadku predmetných nehnuteľností a výsluch navrhovaných osôb - svedkov, čo považujú za nelogické, nakoľko podstatou sporu je spornosť hranice medzi susediacimi pozemkami. Vykonaním navrhovaných dôkazných prostriedkov mohol súd získať dôkazy, ktoré by prispeli k spravodlivému riešeniu veci. Zároveň si myslia, že v takomto konaní, týkajúcom sa priebehu hranice medzi pozemkami, je účelné a vhodné vykonať ohliadku hranice pozemkov. Pokiaľ ich súd odkázal na možnosť podania žaloby o určenie vlastníckeho práva, poukázali na zásadu uvedenú v čl. 17 CSP, podľa ktorej súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. To, že otázka vydržania môže byť posudzovaná aj v prípadnom konaní o určenie vlastníckeho práva, netvorí prekážku, aby si súd v prebiehajúcom konaní mohol urobiť úsudok o tejto otázke sám. Nemyslia si, že je správny taký postup súdu, ktorý namiesto toho, aby prejednávanú vec vyriešil raz a navždy svojím rozhodnutím, vytvorí taký stav, že budú vedené ďalšie konania. Súd sa v konaní mohol a mal zaoberať námietkou vydržania spoločnej časti pozemku, nakoľko ide o takú skutočnosť, ktorá má na rozhodnutie vo veci podstatný vplyv, a preto ju súd mohol posúdiť ako otázku predbežnú. Poukázali na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/276/2015 zo dňa 18. 05. 2017, v ktorom sa odvolací súd stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý v skutkovo podobnom prípade vyhodnotil v rámci konania ako rozhodujúcu otázku vydržania spornej časti pozemku žalovanými. Postup súdu, spočívajúci v nevykonaní navrhovaných dôkazov, ktoré mohli prispieť k objasneniu rozhodujúcich skutočností, dôležitých pre spravodlivé rozhodnutie, zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP. Súd svojím konaním porušil aj právo na spravodlivý proces, ktorého súčasťou je aj právo na vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, pričom vytyčovacia náčrt nie je podkladom právnych úkonov, tento nebol ani overený katastrom, takže nemožno potvrdiť jeho súlad s údajmi vedenými v katastri nehnuteľností a vyznačenými v katastrálnej mape. Pokiaľ bola v konaní sporná hranica medzi pozemkami, pričom zo zapísaného geometrického plánu vyplýva jedna skutočnosť a z vytyčovacieho náčrtu druhá, mal súd zvážiť vykonanie znaleckého dokazovania a prípadne ho aj sám nariadiť, resp. vyzvať strany sporu na to, či takéto dokazovanie chcú navrhnuť. S poukazom na ust. § 366 písm. d/ CSP navrhol, aby odvolací súd doplnil dokazovanie súdu prvej inštancie novým dôkazom, a to technickou správou k vyjadreniu k vytyčovaciemu náčrtu ČZ XXXXXXXX-

XX/XXXX zo dňa 20. 07. 2018, vypracovanú I.. T. F., v ktorej bolo skonštatované: „Z uvedených kontrolných meraní vyplýva, že I.. C. R. v roku 2015 (pri prepočte miestnych súradníc do súradníc JTSK) vychádzala z nesprávne určených identických bodov, čo malo za následok chybný výpočet a následne nesprávne vytyčenie vlastníckej hranice medzi pozemkami parcelné č. XXXX a č. XXXX/X. Súčasný plot od pôvodnej hranice z mapovania v roku 1948 a zameraného plotu v roku 1991 je v odchýlke 0,20 m (dovolená odchýlka). Preto súčasný plot medzi bodmi označenými „B“ a „C“ z hľadiska určenia polohy je totožný s vlastníckou hranicou medzi pozemkami parcelné č. XXXX a č. XXXX/X.“. Zároveň k odvolaniu žalovaní priložili vyššie uvedenú technickú správu, pričom uviedli, že predkladanú technickú správu v konaní pre súdom prvej inštancie nemohli uplatniť bez svojej viny, a to vzhľadom na to, že konateľ spoločnosti Meračská kancelária, s. r. o., u ktorého si objednali kontrolné meranie ešte pred jediným pojednávaním vo veci, utrpel dňa 18. 06. 2018 vážnu zlomeninu, z dôvodu čoho nestihol v primeranej lehote vybaviť objednávku žalovaných a uskutočniť kontrolné merania. Vzhľadom na to bez svojej viny nemohli preukázať nesprávnosť vytyčovacieho náčrtu, ktorý bol pre súd podstatným dôkazom v konaní. Keďže súd rozhodol na jedinom pojednávaní, už neskôr nemohli pre skončenie konania na súde prvej inštancie túto skutočnosť uplatniť. Žiadali, aby odvolací súd prihliadol na predkladaný dôkaz v súlade so základným princípom civilného konania, ako aj pre to, že skutkový stav je zjavne v rozpore so skutočným stavom veci a skutkový stav veci pre správne rozhodnutie bol zistený nedostatočne. Rozsudok považujú aj za nevykonateľný, pretože trvalé porasty, ktoré majú odstraňovať, sú vo výroku nedostatočne konkretizované, resp. nie sú konkretizované vôbec. Vzhľadom na nimi predložené stanovisko je zrejmé, že nemajú čo odstraňovať z pozemku, ktorý je predmetom konania, keďže plot a trvalé porasty sa podľa záverov technickej správy nenachádzajú na tomto pozemku, ale na pozemku žalovaných. Navrhli, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na nové konanie a ďalšie rozhodnutie.

3. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedli, že toto odvolanie považujú za nedôvodné, stotožňujú sa s rozsudkom súdu prvej inštancie a aj s jeho odôvodnením. Podstatným pre posúdenie veci je tá skutočnosť, že podanou žalobou sa domáhali ochrany podľa ust § 126 ods. 1 OZ, a to odstránenie plotu, po márnej snahe v predsporovej komunikácii usporiadať sporné vzťahy iným spôsobom. Podkladom na domáhanie sa ochrany vlastníckeho práva bol „vytyčovací protokol vlastníckej hranice“ ako štandardný technický prostriedok umožňujúci objektívne posúdiť priebeh vlastníckej hranice v súlade s evidenciou hranice v katastri nehnuteľnosti. Ak základným predpokladom nimi zvolenej ochrany je uvedený štandardný Meračský podklad priebehu hranice v súlade s hranicou v katastri nehnuteľností, tak žalovaní mali povinnosť nielen tvrdiť a namietat, ale aj konkrétnym dôkazným prostriedkom spochybníť „vytyčovací protokol vlastníckej hranice“. Na túto skutočnosť boli na pojednávaní aj upozornení pred tým, ako súd rozhodol o koncentrácii v pojednávanej veci. Takýto dôkaz nenavrhl, a preto súd musel vychádzať z nimi produkovaného dôkazu a vo veci meritórne rozhodol. Ak v odvolaní uvádzajú, že bez svojho zavinenia nemohli predložiť ako dôkaz technickú správu k vyjadreniu k vytyčovaciemu náčrtu, tak to nie je rozhodujúca skutočnosť, lebo ak by boli namietali uvedený technický dôkaz a žiadali by kontrolné dokazovanie, tak by mohli v súvislosti s takýmto dôkazom namietat aj tu uvádzané skutočnosti a súd by zistil, či sú pravdivé a relevantné. Ak takto žalovaní neurobili, nastal účinok koncentrácie v konaní a nemôžu navrhovať v odvolacom konaní vykonávanie ďalších dôkazov, ak ku koncentrácii došlo. Nie je pravdivé ani tvrdenie uvádzané v odvolaní, že „mal súd zvážiť vykonanie dokazovania a prípadne ho aj nariadiť ...“, lebo súd podľa ust. § 185 ods. 2 CSP takýto dôkaz nemôže vykonať bez návrhu, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd bez návrhu môže vykonať len dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, v prípade konfrontácie rozporných tvrdení so skutočnosťou a tiež len v prípade § 185 ods. 3 CSP, ak ide o dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné a na zistenie cudzieho práva. V ostatných prípadoch súd oprávnenie bez návrhu vykonávať dôkazy nemá. Žalovaní nesú samostatnú zodpovednosť za to, ako a či so znalosťou veci vystupujú v konaní, pokiaľ nezvážili, že v spore ich bude zastupovať advokát. Rozsah konania a dokazovania je určený povahou zvolenej súdnej ochrany a ak primárne nebol spochybnený dôkaz, ktorý je kľúčový pre posúdenie správnosti ochrany vlastníckeho práva, tak neexistuje dôvod rozširovať predmet dokazovania na sekundárne skutočnosti, ktoré by rozširovali predmet dokazovania o také skutočnosti, ktoré s predmetom žaloby priamo nesúvisia. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania.

4. Žalovaní v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcov uviedli, že na podanom odvolaní zotrvávajú, v reakcii na argumenty, týkajúce sa zásady koncentrácie konania, poukázali na to, že Civilný sporový

poriadok za určitých podmienok pripúšťa výnimku z tejto zásady, pričom poukázali na ust. § 366 CSP s tým, že zákon predpokladá prípady, v ktorých je možné uplatniť nové prostriedky procesného útoku pred odvolacím súdom. Z týchto dôvodov, ako tvrdia žalobcovia, nemohol nastať účinok koncentrácie. V odvolaní predložili súdu spolu s technickou správou aj čestné vyhlásenie Meračskej kancelárie, s. r. o., z ktorej vyplýva, že túto nemohli bez ich zavinenia predložiť súdu prvej inštancie. Možnosť súdu vykonať dôkazy, ktoré strany nenavrhl, nie je obmedzená len na vykonanie dôkazu z verejných registrov a zoznamov, či vykonanie dôkazov za účelom zistenia, či sú splnené procesné podmienky, navrhované rozhodnutie bude vykonateľné alebo na zistenie cudzieho práva, ako to tvrdia vo vyjadrení žalobcovia, pričom poukázali na komentár k CSP, z ktorého okrem iného uviedli: „korektív spravodlivosti sa tak projektuje vo forme tzv. modifikovanej prejednacej zásady, kde oblasť skutkového stavu a dokazovania je zverená do zodpovednostného okruhu sporových strán, súd však nesmie rezignovať na možnosť (a povinnosť) svoje rozhodnutie založiť na čo možno najspravodlivejšom základe v podobe priblíženia sa ku skutočným hmotnoprávnym pomerom sporových strán v čo najvyššej možnej miere“. (Števec a kol. Civilný sporový poriadok, Veľké komentáre, C. H. Beck, 2016, str. 12). Na záver ďalej opakovane uviedli, že napriek zásade zákonnej koncentrácie konania je žiaduce a spravodlivé, aby odvolací súd prihliadol na predložený dôkaz v súlade so základným princípom civilného konania, ktorým je poskytnutie spravodlivej a účinnej ochrany ohrozených alebo porušených práv, ako aj preto, že skutkový stav je zjavne v rozpore so skutočným stavom veci a skutkový stav veci pre správne rozhodnutie bol zistený nedostatočne.

5. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP vo výroku I., ako aj vo výroku o trovách konania (výrok II.) z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

6. V zmysle § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V zmysle § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Na základe podaného odvolania žalovaných 1/ a 2/ tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie pre posúdenie žalobcami uplatneného nároku v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalovaných a odvolacie dôvody žalovaných uvedené v ich odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel odvolací súd k záveru, že podané odvolanie žalovaných dôvodné nie je. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie, z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcov dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov produkovaných v konaní pred súdom prvej inštancie, právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie pri aplikácii ust. § 123 a § 126 OZ na zistený skutkový stav v konaní pred súdom prvej inštancie je správne. Odvolací súd uvádza, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobcovia sú vlastníkami nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v k. ú. S., zapísanej na LV č. XXXX, parcelné č. XXXX o výmere XXX m², ktorú nehnuteľnosť nadobudli do svojho vlastníctva na základe Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 12. 01. 2015, pričom predávajúcimi boli U.J. a T.J.. Vlastníkmi susediacej nehnuteľnosti, a to nehnuteľnosti parcelné č. XXXX/X o výmere XXX m², nachádzajúcej sa v k. ú. S., zapísanej na LV č. XXXX, sú žalovaní, pričom títo nadobudli nehnuteľnosť na základe Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 06. 07. 2010, pričom predávajúcimi boli U. T. a L. T.. Geometrickým plánom, ktorý realizovala Meračská kancelária I.. T. F., č. XXX-ŠR-XXX/XX, ktorý bol dňa 28. 06. 1991 overený Krajskou správou geodézie a kartografie, došlo aj k zameraniu

nehnutelnosti parcelné č. XXXX, č. XXXX. Je nepochybné, že žalobcovia požiadali Meračskú kanceláriu I.. T. F. o vytyčenie vlastníckej hranice, pričom toto bolo realizované vytyčovacím náčrtom vo vzťahu k parcele č. XXXX v máji 2015, pričom I.. T. F. autorizačne overil vytyčovací návrh dňa 11. 05. 2015. Z protokolu o vytyčení hranice pozemku nepochybne vyplýva, že vytyčovanie hranice pozemku bolo vykonané na základe vyššie uvedeného Geometrického plánu č. XXX-ŠR-XXX/XX a ZPMZ č. XXX., čo je záznam podrobného merania (meračský náčrt č. XXX) uvedený v Geometrickom pláne č. XXX-ŠR-XXX/XX. Z tohto protokolu nepochybne vyplýva, že bol zameraný existujúci plot medzi pozemkami parcelné č. XXXX vo vlastníctve žalobcov a parcelné č. XXXX/X vo vlastníctve žalovaných, pričom po zameraní bolo zistené, že plot zasahuje do pozemku parcelné č. XXXX tak, ako to podrobne súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Práve na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie vo veci rozhodol a žalobe žalobcov vyhovel. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali ochrany vlastníckeho práva a uloženia povinnosti žalovaným odstrániť pletivový plot, zabetónované stĺpiky vrátane vykonanej výsadby stromčekov lemujúcich uvedenú hranicu, keďže súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že plot žalovaných, pri ktorom sú v bezprostrednej blízkosti vysadené stromčeky (čo v konaní pred súdom medzi stranami sporu sporné nebolo), sa nachádza na pozemku žalobcov. Žalobcovia teda uniesli povinnosť tvrdenia, ako aj povinnosť dôkazu. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobe žalobcov vyhovel v plnom rozsahu. K odvolacej námietke žalovaných, že súd z podstaty a obsahu vyjadrení žalovaných mohol vyvodiť vznesenie vydržacej námietky a následne sa ňou zaoberať, odvolací súd uvádza, že žalovaní v konaní pred súdom, či už vo svojich písomných vyjadreniach alebo na pojednávaní v konaní pred súdom žiadnym spôsobom nenamietali, že vydržali časť nehnuteľnosti, na ktorej je postavený plot a vysadené stromčeky pri plote a ich vyjadrenia nemožno považovať podľa obsahu za vznesenie vydržacej námietky k spornej časti nehnuteľnosti. Neobstojí ani poukázanie žalovaných na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/276/2015 zo dňa 18. 05. 2017, keďže sa nejedná o skutkovo podobný prípad. V uvádzanom konaní bola žalovanými vznesená vo forme procesnej obrany otázka vydržania sporných nehnuteľností žalovanými, teda v predmetnom konaní žalovaní využili procesnú obranu, spočívajúcu v námietke vydržania spornej časti parciel. Súd prvej inštancie nemohol konať nad rámec zákona a zaoberať sa otázkou prípadného vydržania spornej časti parciel žalovanými, keďže žalovaní takúto námietku v konaní pred súdom nevzniesli, pričom je bez právneho významu, že v právnych veciach sú laici, každá strana sporu má možnosť zväziť prípadné zastúpenie v konaní právnym zástupcom a je len na jej vôli a rozhodnutí, či v konaní bude zastupovaná právnym zástupcom alebo nie. Pokiaľ žalovaní poukázali na zásadu uvedenú v čl. 17 CSP, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu je nepochybné, že v súdnej veci, pričom predmetom sporu bola žaloba žalobcov, ktorou sa domáhali ochrany vlastníckeho práva, súd konal plynulo bez prieťahov a hospodárne. Pokiaľ žalovaní v odvolaní namietali nevykonanie nimi navrhnutých dôkazov súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že strany sporu majú povinnosť skutkových tvrdení, ako aj povinnosť návrhov na vykonanie dôkazov, pričom súd v zmysle § 185 ods. 1 CSP rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Pokiaľ žalovaní navrhli vykonanie dokazovania ohliadkou na mieste samom, ohliadkou predmetných nehnuteľností a výsluchu svedkov, bolo na rozhodnutí súdu prvej inštancie, či takýto dôkaz súd vykoná, pričom odvolací súd po oboznámení sa so záznamom z pojednávania vykonaného súdom dňa 26. 07. 2018, ktorý súd vykonal v súlade s ust. § 98 ods. 1 CSP, zistil, že sudca súdu prvej inštancie strany sporu oboznámil s tým, že takýto dôkaz nevykoná, ako aj s dôvodom, prečo takýto dôkaz nevykoná, čo súd prvej inštancie aj uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 20 odôvodnenia. S vyhodnotením súdu prvej inštancie, že žalovanými navrhnuté dôkazy, a to ohliadku nehnuteľností, prípadne fotodokumentáciu, resp. výsluch svedkov nevykoná, sa odvolací súd stotožňuje, keďže tieto dôkazy nie sú spôsobilé preukázať nesprávnosť vytyčovacieho náčrtu vykonaného Meračskou kanceláriou I.. T. F., Zvolen, ktorý v konaní predložili ako dôkaz žalobcovia. Pokiaľ žalovaní v odvolaní uvádzali, že súd priznal vyššiu dôkaznú silu vytyčovaciemu náčrtu ako geometrickému plánu (Geometrický plán č. XXX-ŠR-XXX/XX, ktorý vykonala tiež Meračská kancelária I.. T. F.), takéto tvrdenie žalovaných v odvolaní nie je žiadnym spôsobom preukázané, keďže vytyčovací protokol vo vytyčovacom náčrte zaznamenal reálne existujúci plot s prihliadnutím na vyššie uvedený geometrický plán do pozemku parcelné č. XXXX, ktorý je vo vlastníctve žalobcov. K námietke žalovaných v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie mal vykonať prípadné aj ďalšie dokazovanie, odvolací súd uvádza, že táto jeho námietka žiadnym spôsobom neobstojí. Dôkazná povinnosť zaťažuje výlučne strany sporu, pričom súd môže vykonať aj bez návrhu len dôkazy v zmysle § 185 ods. 2 a 3 CSP, ktoré podmienky pre prípadné vykonanie dokazovania v tejto súdnej veci splnené neboli. Naviac odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s ust. § 181 ods. 2 CSP, určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a tiež uviedol svoje predbežné právne

posúdenie vecí, čo nepochybné vyplýva aj zo záznamu, ktorý súd prvej inštancie vykonal v zmysle § 98, s ktorým znením sa odvolací súd oboznámil. Z tohto záznamu rovnako odvolací súd mal nepochybné preukázané, že súd prvej inštancie vyzval žalovaných, že v prípade, ak chcú, môžu doložiť súdu, že zameranie nie je správne, pričom im zároveň uviedol, že je na to treba odborné posúdenie. Opakovane sudca zisťoval u žalovaných, či nenavrhujú dôkaz na nesprávnosť zamerania vykonaného vytyčovacím protokolom, ktorý predložili do konania žalobcovia. Rovnako aj právny zástupca žalobcov uviedol, že žalobcovia predložili dôkaz vytyčovací náčrt a očakávajú, že žalovaní tiež predložia dôkaz opaku. Z vyššie uvedeného je teda nepochybné, že žalovaní v čase konania pred súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 27. 06. 2018 mali vedomosť o tom, že jednak súd nimi navrhované dôkazy ohliadkou miesta samého, fotodokumentáciu, prípadne výsluchom svedkov navrhovaných žalovaných nevykoná a rovnako mali vedomosť o tom, že na popretie skutkových tvrdení žalobcov, vychádzajúcich z protokolu o vytyčení hranice a vytyčovacieho náčrtu, majú predložiť, resp. označiť iný dôkaz, pričom súdom aj boli poučení, aký dôkaz by v konaní mali navrhnúť, pričom žalovaní v konaní zostali nečinní. Práve z týchto dôvodov súd prvej inštancie nemohol vo veci konať inak než tak, že vo veci rozhodol na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu. Preskúmaním vecí odvolací súd teda nezistil, že by v súdnej veci existovali dôvodné odvolacie námietky v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ a e/ CSP, ktoré odvolacie námietky žalovaní uviedli v podanom odvolaní. Čo sa týka návrhu žalovaných v podanom odvolaní, aby odvolací súd v zmysle § 366 písm. d/ CSP doplnil dokazovanie, tvrdiac, že sú splnené podmienky v zmysle § 366 písm. d/ CSP, pričom sa má jednať o novotu v odvolacom konaní, spočívajúcu v tom, že žalovaní si zabezpečili technickú správu k vyjadreniu k vytyčovaciemu náčrtu č. z. XXXXXXXX-XX/XX vypracovanej Meračskou kanceláriou, s. r. o., Nešporova 11, Sliač, ktorej konateľom je I.. T.D., tvrdiac, že z tejto technickej správy vyplýva, že plot z hľadiska určenia polohy je totožný s vlastníckou hranicou medzi pozemkom žalovaných a pozemkov žalobcov a že vytyčovací náčrt predložený žalobcami je nesprávny, pričom uvádzali, že prekladanú technickú správu v konaní pred súdom prvej inštancie nemohli uplatniť bez svojej viny vzhľadom na to, že konateľ spoločnosti, u ktorého si objednali kontrolné meranie, ešte pred jediným pojednávaním, utrpel dňa 18. 06. 2018 vážnu zlomeninu, z dôvodu čoho nestihol v primeranej lehote vybaviť objednávku žalovaných a uskutočniť kontrolné merania. Vzhľadom na to bez svojej viny nemohli preukázať nesprávnosť vytyčovacieho náčrtu, ktorý bol pre súd podstatným dôkazom v konaní. Odvolací súd uvádza, že nimi navrhovaný dôkaz ako prostriedok procesnej obrany nemožno považovať za novotu v odvolacom konaní v zmysle § 366 písm. d/ CSP. Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že žalovaní k technickej správe (v spise na č. I. 109) pripojili aj čestné prehlásenie konateľa spoločnosti Meračská kancelária, s. r. o., so sídlom Sliač, I.. T.D. (v spise na č. I. 113), v ktorom tento prehlásil, že žalovaný 1/ dňa 28. 05. 2018 kontaktoval ich spoločnosť so žiadosťou o vyjadrenie sa k vytyčovaciemu náčrtu, pričom uvedenú požiadavku ich spoločnosť nestihla vybaviť v primeranej lehote tak, ako to klient žiadal, z dôvodu, že konateľ spoločnosti I.. T. F. utrpel dňa 18. 06. 2018 vážnu zlomeninu, z dôvodu čoho nemohol vybaviť niekoľko objednávok, medzi nimi aj objednávku žalovaného. Odvolací súd v tomto smere opakovane zdôrazňuje, že žalovaní boli súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 27. 06. 2018 opakovaní vyzývaní k prípadnému označeniu dôkazov, pričom z čestného prehlásenia I.. T. F. vyplýva, že žalovaný 1/ už dňa 28. 05. 2018 kontaktoval spoločnosť Meračská kancelária, s. r. o., Sliač, o vyjadrenie k vytyčovaciemu náčrtu. S prihliadnutím na vyjadrenie sudcu súdu prvej inštancie na pojednávaní dňa 27. 06. 2018 v súlade s ust. § 181 ods. 2 CSP, ako aj s výzvou súdu vo vzťahu k žalovaným na označenie dôkazov, bolo povinnosťou žalovaných navrhnúť dôkaz, resp. oznámiť, že mienia predložiť dôkaz vyjadrenie Meračskej kancelárie, s. r. o., Sliač, k vytyčovaciemu náčrtu, ktorý predložili v konaní ako dôkaz žalobcovia. Odvolací súd uvádza, že prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Ustanovenie § 366 CSP má základ v koncentrácii konania podľa § 153 a § 154 CSP. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Podľa § 384 ods. 3 CSP odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 CSP. Opravný prostriedok s právom novôt povoľuje strane sporu prednášať nové skutočnosti a dôkazy, avšak len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, týkajú sa vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. V ostatných prípadoch

prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, nie je možné v odvolacom konaní uplatniť. Pokiaľ žalovaní v odvolaní uvádzajú dôkaz - technickú správu k vyjadreniu k vytyčovaciemu náčrtu, dôvodiac, že ich žalovaní ako odvolatelia bez svojej viny nemohli uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, s prihliadnutím už na vyššie uvedené dospel odvolací súd k názoru, že takýto dôkaz nemožno považovať za novotu v odvolacom konaní v zmysle § 366 písm. d/ CSP, pretože je zrejmé, že žalovaný 1/ už dňa 28. 05. 2018 žiadal spoločnosť Meračská kancelária, s. r. o., so sídlom v Sliachi, o vyjadrenie k vytyčovaciemu náčrtu, teda, žalovaní boli povinní už v konaní pred súdom prvej inštancie navrhnúť vykonanie takéhoto dôkazu, prípadne požiadať o odročenie pojednávania z dôvodu vyhotovenia vyjadrenia meračskej kancelárii k vytyčovaciemu náčrtu, ktorý bol predložený žalobcami v konaní. V konaní však zostali žalovaní absolútne nečinní a táto nečinnosť nemôže byť konvalidovaná tvrdením, že sa jedná o dôkaz novotu v odvolacom konaní v zmysle § 366 písm. d/ CSP.

9. Vzhľadom už na vyššie uvedené odvolací súd preskúmaním veci, z dôvodov, ktoré sú uvedené vyššie, považoval odvolacie dôvody žalovaných uplatnené v podanom odvolaní, za nedôvodné. Rovnako za nedôvodný považoval návrh žalovaných na doplnenie dokazovania odvolacím súdom, a to technickou správu k vyjadreniu k vytyčovaciemu náčrtu, keďže sa nejedná o novotu v zmysle § 366 písm. d/ CSP. Odvolací súd z týchto dôvodov postupom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, ako aj v závislom výroku o trovách konania potvrdil. Odvolací súd dodáva vo vzťahu k rozsudku súdu prvej inštancie, týkajúceho sa trov konania, že súd prvej inštancie správne aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcom, ako úspešnej strane sporu, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným, ako strane v spore neúspešnej, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1, aplikujúc ust. § 262 ods. 1 a ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovia boli v odvolacom konaní úspešnou stranou sporu a v zmysle § 255 ods. 1 CSP im prináleží nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným. Z týchto dôvodov preto odvolací súd rozhodol, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania.

11. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).